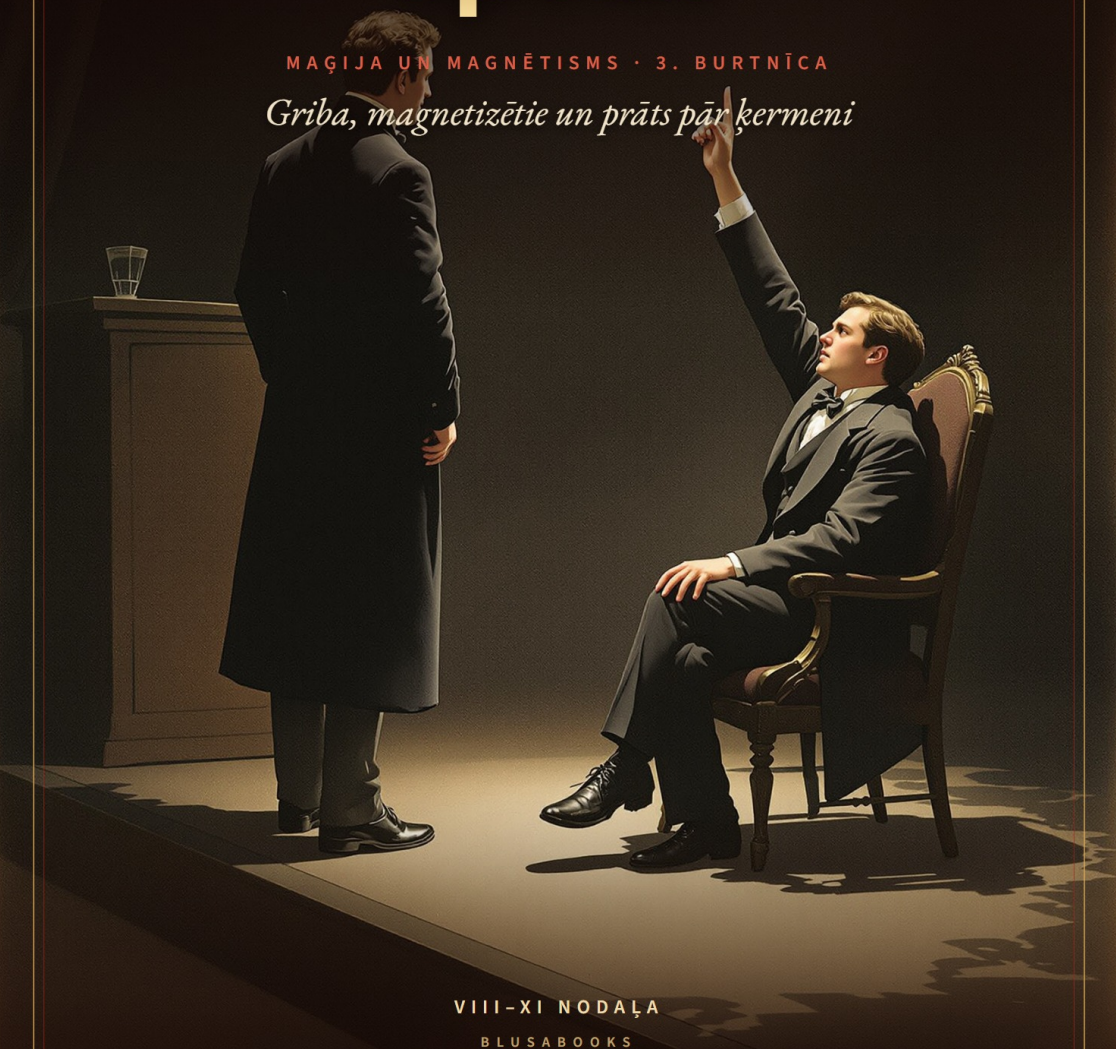

L. H. ANDERSONS · 1895

Gribas spēks

MAĢIJA UN MAGNĒTISMS · 3. BURTNĪCA

Griba, magnetizētie un prāts pār ķermeni

VIII-XI NODAĻA

BLUSABOOKS

Gribas spēks

L. H. ANDERSONS · «ANCIENT MAGIC, MAGNETISM AND PSYCHIC FORCES» (ČIKĀGA, 1895) · VIII–XI NODAĻA

Katrai nodaļai — četras daļas

ANDERSONA VĀRDIEM

pilns autora teksts, tulkots no 1895. gada izdevuma

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

ko autors šajā nodaļā saka

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un vārdi

KO SAKA MŪSDIENU ZINĀTNE

hipnoze, suģestija un tas, kas vēl nav izskaidrots

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · BlusaBooks. L. H. Andersona oriģinālteksts (Čikāga, 1895) ir brīvi izmantojams, bet šis latviešu tulkojums, skaidrojumi, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publiskot pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai. Grāmatā aprakstītie hipnozes un «magnētiskās dziedināšanas» paņēmieni ir vēstures liecība, nevis pamācība, un neaizstāj ārsta palīdzību.

SATURS

	<i>Priekšvārds</i>	4
VIII	Cilvēka gribas spēks	6
IX	Magnētiskais dvēseles spēks	14
X	Magnetizētie cilvēki nav atbildīgi	24
XI	Kā prāts stiprina ķermeni	34
	<i>Noslēgums</i>	47
	<i>Izdrukājamās lapas — divas lapas</i>	48
	<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	51

PRIEKŠVārds

Šī ir sērijas «Maģija un magnētisms» trešā burtnīca — daļa no pilna latviešu tulkojuma grāmatai *Ancient Magic, Magnetism and Psychic Forces: The Key to Power* («Senā maģija, magnētisms un psihiskie spēki: atslēga uz varu»).

Laikmets. 19. gadsimta beigās Amerikā bija ļoti populāri runāt par «magnētismu» un «psihiskajiem spēkiem». Šī kustība sākās ar Francu Antonu Mesmeru (1734–1815) un viņa «dzīvnieku magnētismu» — mācību par neredzamu fluīdu, ko magnetizētājs it kā var raidīt no sevis uz citu cilvēku. 1784. gadā Francijas karaliskā komisija, kurā bija arī Bendžamins Franklins un Lavuazjē, secināja, ka tāda fluīda nav un iedarbība nāk no iztēles. Tomēr mesmerisms dzīvoja tālāk: 1843. gadā Džeimss Braid ieviesa vārdu «hipnotisms», no 1848. gada ASV izplatījās spiritisms, un gadsimta beigās uzplauka «Jaunā doma» (*New Thought*) — mācība par prāta varu pār ķermeni un likteni. 1890. gados «personīgā magnētisma» korespondences kursi bija ienesīgs bizness.

Grāmata. Šo grāmatu 1895. gadā Čikāgā izdeva «The National Institute», kura adrese bija Masonic Temple. Autors norādīts kā profesors L. H. Andersons. Par viņu pašu zināms ļoti maz, un mēs neko neizdomājam klāt: viss, ko par viņu varam teikt, ir tas, ko viņš pats raksta šajās lappusēs.

Kas ir šajā burtnīcā. Četras nodaļas par gribu: VIII — vai cilvēka griba ir brīva un kā tā it kā pāriet no vienām smadzenēm uz citām; IX — «magnētiskais dvēseles spēks», ar kuru hipnotizētāji, karavadoņi un pat dzīvnieki valdot pār citiem; X — vai cilvēku, kas rīkojies cita gribas varā, drīkst sodīt; XI — kā prāts stiprina ķermeni, par transu, šķietamo nāvi, paredzēšanu un cilvēka mūžu no dzimšanas līdz dvēseles aiziešanai.

Kā lasīt. Katrai nodaļai ir četras daļas. *Andersona vārdiem* — pilns autora teksts bez saīsinājumiem, nodaļas sākumā ar viņa paša satura kopsavilkumu. Tam seko trīs mūsu daļas: *Vienkāršiem vārdiem* — kas nodaļā īsti notiek; *Svešvārdi* — nodaļas jēdzieni, kas apkopoti arī vārdnīcā burtnīcas beigās; *Ko saka mūsdienu zinātne* — kā šos uzskatus vērtē šodien. Tie ir 1895. gada uzskati, nevis pamācība: autora valodu un spriedumus atstājam neskartus, un mūsu vērtējums ir tikai mūsu daļās. Tas, ko Andersons raksta par slimību dziedināšanu ar gribu, neaizstāj ārstu.

Sērijā «Maģija un magnētisms»: 1 · Senā maģija 2 · Hipnoze un spiritisms 3 · Gribas spēks 4 · Dzīvības magnētisms 5 · Magnētisma likumi

VIII. NODAĻA

CILVĒKA GRIBAS SPĒKS

ANDERSONA VĀRDIEM

*Hipnotizētājs ar savas gribas spēju jeb dvēseles ietekmi spēj valdīt pār citu domām,
jūtām un darbiem jeb tās vadīt — Hipnotiskie sensitīvie bieži ir gaišredzīgi —
Koncentrētība zināmā mērā regulē gribas enerģijas — Smadzenes ir dvēseles kalps —
Likteņa lēmums attiecībā uz brīvo gribu — Magnētiskās reakcijas — Cilvēkiem var
likt garīgi sajukt darbību, kas notiek mūsu pašu smadzenēs, un izpildīt mūsu nodomu
un vēlmes — Kāpēc dažus iespaidot ir vieglāk nekā citus*

Daudzi domātāji ir pieņēmuši, ka katra cilvēka uzvedība un rīcība ir atkarīga no smadzeņu orgānu kopdarbības un to ietekmējošajām enerģijām. Ir arī mācīts un uzstāts, ka ikvienam cilvēkam ir spēja pastiprināt dažu šo sensorijam piederīgo attīstījumu darbību un mazināt citu darbību, tādējādi piešķirot katram indivīdam priekšrocību jeb privilēģiju — lai arī cik ierobežotā mērā — īstenot īpašību, ko sauc par brīvo gribu.

Tomēr dziļāki un jaunāki pētījumi, kuriem palīdzējusi gaisma, ko hipnotisms un dzīvnieku magnētisms ir meti uz zinātni, šķiet, dod mums tiesības atkāpties no šī smadzeņu darbības jeb frenoloģijas uzskata un liek cilvēka organisma un cilvēka saprāta pētniekam no jauna apsvērt, vai cilvēka domu un darbību brīvība nav ārkārtīgi apšaubāma lieta, ja ne pavisam neesamība jeb neiespējams būtības stāvoklis.

Hipnotizētāju, iespējams, var atzīt par magnētiskās dzīvības enerģijas jeb dzīvnieciski elektriskās auras paudēju — tās auras, kas mīt cilvēkā un ar kuras īpašību viņš spēj ar savas gribas spēju jeb dvēseles ietekmi valdīt pār citu domām, jūtām un darbiem jeb tās vadīt.

Pirms turpinām šo rakstu par gribasspēku jeb prāta enerģiju, varbūt būtu labi pateikt, ka pie šī priekšmeta aplūkošanas un izpētes mūs pievedusi pieredze: daļa

no tās gūta mūsu klātbūtnē, ārstējot slimos ar dzīvnieku magnētisma paņēmieni, bet cita — mūsu dažādajos mesmeriskajos seansos.

Ar lasītāja atļauju mēs tūlīt sāksim savu pieredzes gadījumu virkni ar šādu W. kunga gadījumu. Cerīgas ticības un citu apstākļu pamudināts, viņš ieradās pie mums, lai — ja tas būtu atļauts — tiktu stādīts priekšā kādam no mūsu gaišreģiem, ar kura starpniecību viņš cerēja uzzināt savas kaites cēloni. Ticību var uzlūkot kā pašgribas enerģiju, un tās pamatā ir tā smadzeņu attīstījuma darbība, ko frenologi sauc par Cerību. Ar ticības palīdzību cilvēki (dažkārt varbūt ar dzīvnieku magnētisma, zāļu, amuletu u. tml. palīdzību vai ticot cita cilvēka zināšanām vai pūlēm) bieži ir izdziedināti no daudzām miesas kaitēm. Tāpat ar ticību var ietekmēt arī pašu prātu, un tā traucējumus var atvieglot un dažkārt pilnīgi novērst. Tā nu apmeklējuma laikā viņu iepazīstināja ar vienu no mūsu hipnotiskajiem gaišredzīgajiem sensitīvajiem, kas, kādu laiku vērojis W. kunga organismu, uz jautājumu par viņa kaiti iesaucās: «Jūs jau kādu laiku esat zaudējis atmiņu par notikumiem un apstākļiem.» Tā tas patiešām bija, jo jau pēc ļoti īsa laika W. kungs vairs nespēja atsaukt atmiņā nekādus personīgus notikumus vai norunātas tikšanās. Pēc šīs piezīmes gaišreģis turpināja, ka kādas W. kunga smadzeņu daļas spēja ir traucēta, jo tā nespēj vibrēt jeb nonākt savā pienācīgajā funkcionālajā kustībā no tai paredzētajiem jeb, pareizāk, ierastajiem kairinātājiem. Iemidzinātais somnambuls par izmeklējamo gadījumu tālāk paziņoja, ka asinis organismā necirkulē caur skartajām daļām, bet plūst tām apkārt jeb, pareizāk, pāri un zem tām. Pēc šī paziņojuma mēs lūdzām pielikt pirkstu pie tās smadzeņu daļas, kas tika norādīta kā neveselīga. Pirkstu attiecīgi uzlika uz attīstījuma, ko frenologi sauc par Koncentrētību jeb Nepārtrauktību (šis orgāns atrodas pretī tai smadzeņu daļai, kas veltīta atmiņai, un, kā saka gaišreģis, to ietekmē), vienlaikus piebilstot: «Jums šeit dažkārt sāp» — un tā arī bija. Gaišais gulētājs tagad deva norādījumus par ārstēšanas veidu; tos ievēroja, un W. kungam ātri kļuva vieglāk, un beigās viņš izveseļojās.

Saistībā ar iepriekšminēto mums nāk atmiņā arī citi smadzeņu izmeklējumi. Tā kādā vakarā, kad divi no mūsu gaišredzīgajiem subjektiem bija miegā staigāšanas stāvoklī un klausījās dažu klātesošo kungu sarunā, viena no gaišreģēm mums piezīmēja, ka redz mūsu atsevišķo smadzeņu dažādās daļas darbībā un ka šīs

vietējās kustības mainās līdz ar mūsu sarunas tematu. Noklausījušies vēl dažas šo smadzeņu pētnieču piezīmes, mēs vienojamies katrs atsevišķi pievērst savas domas un roku darbības dažādiem priekšmetiem — piemēram, to ķermeņu formas pārveidošanai, kurus turējam rokās, — un lūdzām, lai gaišā gulētāja pieliek pirkstu tai vietai, kas ir darbībā. Pirkstu attiecīgi pielika pie Formas orgāna. Kāds cits no mūsu viesiem nodziedāja dziesmu, kamēr viņa biedrs sīta tai taktī, un tad atsevišķi tika norādīts Melodijas attīstījums dziedātājā un Laika attīstījums taksitētājā. Tāpat iztēles darbības ceļā tika iekustināta Idealitāte, un gulētāja to tūlīt norādīja. Tā katra gaišreģe viegli atpazīna to smadzeņu daļu, ko nodarbināja pūles vai enerģijas. Turklāt vērīgās redzības stāstīja, ka redz attiecīgās daļas trīcam un ka asinis ap tām kļūst satrauktas, kamēr blakus esošās smadzeņu daļas paliek salīdzinoši mierīgas.

Kādā vēlākā reizē, kad mēs dažu gaišreģu klātbūtnē atgriezāmies pie šī jautājuma, viņu novērojumi mums vēstīja, ka tad, kad cilvēks vēlas atsaukt atmiņā aizmirstu priekšmetu vai pagātnes notikumu, visas smadzenes tiek iekustinātas un impulss sākas vispirms iepriekš minētajā orgānā, proti, Koncentrētībā (šis attīstījums, kā viņi saka, zināmā mērā regulē gribas enerģijas), it kā pūles jeb vilnis celtos un sāktos no šī punkta un virzītos pāri visam sensorijam, lai sameklētu jeb iekustinātu to smadzeņu daļu, kur iespaids pirmoreiz tika uztverts jeb, tā sakot, nofotografēts.

Gaišreģi tāpat apgalvoja, ka tad, kad esam atraduši jeb atguvuši savu vēlmju priekšmetu, viss sensorijs zināmā mērā kļūst mierīgs jeb pasīvs, izņemot uzbudināto orgānu jeb daļu, kas, protams, bija tā daļa, kura saņēmusi sākotnējo iespaidu.

Turklāt šie prāta un smadzeņu pētnieki apgalvo arī, ka tad, kad viņu pašu uzmanība tiek pievērsta kādai aīnai vai apstāklim, — jo tālāks tas ir laikā un telpā, jo straujāk trīc jeb vibrē tā smadzeņu daļa, kas atrodas virs acīm (uztveres spējas). Gaišreģi tāpat apgalvo, ka smadzenes — dvēseles kalps — magnetizētajā miegā staigāšanas stāvoklī ir jutīgākas jeb negatīvi uztverīgākas pret ikvienu esošu impulsu nekā parastajā jeb normālajā stāvoklī. Šo raksturu jeb īpašību viņi,